Nr. 3. Marzec 1933. Rok I.

Szachista

miesięcznik

poświęcony grze i studjom szachowym

Cena egz. Zł. 1.

Redakcja i Administracja
Lwów, ul. Słoneczna 36.

Drukarnia „Renoma" Lwów, ul. Rzeźnicka 16.

Rozwiązania zadań z Nr. 1.

L. 1. E. Salardini. 1. Hc2—a4! z groźbą 2. Hh4. Lekkie zadanie z jednym matem dodanym. 2. H:e4, oraz pięknym matem zamiennym 2. d:c8S!!

L. 2. Lancia di Ugo. 1. Kf1—g1! Praca tempowa o licznych pięknych odmianach. Niestety, posiada uboczne, a to 1. W:b5!

L. 3. J. Rietveld. 1. c2—c4! Zadanie oparte na idei en passant. Możliwość trzykrotnej obrony punktu d5, powoduje odsłony licznych zdradzieckich matów. Zadanie na wysokim poziomie.

L. 4. Dr. G. Cristoffanini. 1. Sb1—c3! z groźbą 2. Gd5. Ideą zadania stanowią uwolnienia 6 pól dla białego króla. Posiada dwa rozwiązania uboczne, I.) 1. Hf2! II.) 1. H:g1.

L. 5. Dr. F. Seidemann. 1. Kf5—f4! Zwolnienie białego gońca, połączone zgrabnie kilku ciekawemi odmianami.

L. 6. Janusz Fux. 1. Gb3—e6! Zasłona linji e, przed wypadem Hc8. Nienaturalny układ zadania. Posiada uboczne rozwiązanie 1. Hb4!

L. 7. H. Drykier. 1. Gh3—c8! z groźbą 2. Wg4. Słaba praca. Posiada dwa uboczne rozwiązania, 1. Wg4 1. He7!

L. 8. A. Ellermann. 1. Gb8—a7! Oparte na idei uwolnień dwu białych figur z ciekawym wstępem podwójnej obrony piona c5. Zadanie to skonstruowane przez największego współczesnego specjalisty dwuchodówek otrzymało na konkursie „Chwili“ r. 1933. I. nagrodę.

L. 9. Tuhan—Baranowski. 1. Ga4—c2! z groźbą 2. Sd2. Świetna praca konstrukcyjna. Układ jasny.

L. 10. D. Przepiórka.

1. f3—f4! S:g4 2. Kg7 — 3. f5!
„ G:g4 2. Ke8, Kf6 3. He5!
„ „ „ — 3. Hb6!
„ h:g4 2. Sf5! K:f5 3. Hf7!
1. f3—f4 h;g4! 2. Sf5! — 3. f4-f5!
„ G:c4 2. Kg7 —

Zadanie o b. trudnym wstępie, oparte na idei zamknięcia pola g4, połączone ofiarą wieży, jak również po 1... h:g4, ofiarą cichą, a pełną piękna 2. Sf5! Ukryte posunięcia króla i liczne złudne odmiany, tworzą całość mistrzowską. Jedna z klasycznych prac wielkiego kompozytora.

L. 11. M. Wróbel.

1. Wg1—g4! Gc6, 2. Hg[illegible], Ke4, 3. Sd6
„ Wc5, 2. H:c5, Ke4, 3. Sd6
„ Gd6, 2. S:d6, Gc6, 3 Hg3
„ „ „ Wc5, 3 H:c5
„ „ „ — 3. Hc4
„ Wb5! 2. Hc4, K:c4, 3. Se8
„ Ke4. 2. Sd6, Kd5, 3. Hc4.

Ciche wstępne posunięcie, o ukrytej groźbie, połączone licznemi możliwościami obronnemi. Punktem węzłowym zadania to wolne napozór pole c4, gdzie dokonana jest ofiara hetmana po 1... Wb5! 2. Hc4! Już w roku 1928. przynosi praca ta młodemu wówczas kompozytorowi lwowskiemu na zagranicznym turnieju I. nagrode.

L. 13. A. Brill.

1. Hg1—c1! W:e4 2. H:c2, b:c2, 3. W:b5
„ W „ „ Wf4, 3. Hc5
„ „ „ W— 3. Hf5
„ Wc4 2. Hb2 Wc3, 3. Gd4
„ b2 2. H:b2, W:b2, 3. Gd4

B. dobra praca o wdzięcznym układzie z ukrytą ofiarą hetmana. Liczne złudne odmiany podnoszą wartość tego zadania. Układ zadania wzorowy.

L. 14. I. Lindner.

1. Sc1—e2! W:e2 2. Hh1 — 3. Hh7!
„ f:e2, 2 Se5, d:e5 3. Ha3!
„ „ „ — 3. S:g6!
„ W:a1 2. Sf4 — 3. S:g[illegible]!
„ f1H, 2. Se5 i t. d.

Dwukrotna przesłona skoczka (Se2 i Se5), skombinowana wypadami hetmana Hh1 i Ha3. Zadanie miłe. Dobra praca młodego kompozytora.

Nr. 3. MARZEC 1933. Rok I.

SZACHISTA

miesięcznik poświęcony grze i studjom szachowym

Pzenumerata w kraju:		Redagują:	Prenumerata zagr.	
Mies.	Zł. 1·—	Henryk Friedman i Stefan Popiel.	mies.	Zł. 1.20
kwart.	Zł. 2.50		kwart.	Zł. 3.50
półrocz.	Zł. 5.—		półrocz.	Zł. 6.—
roczna	Zł. 10.—		roczna	Zł. 12.—

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02. Konto czekowe P.K.O. Nr. 500.103.

Redakcja czynna codziennie od godz. 15-ej do 18-ej.

Młoda generacja

Na łamach „Wiener Schachzeitung" ukazał się w Nr. 5. artykuł mistrza Rudolfa Spielmanna p. t. „Die Praktischen Lehren meiner Nordlandreise". Spielmann uzasadnia dlaczego mistrzowie szachowi godzą się dziś chętnie na rozgrywanie meczów, gdyż czasy wielkich międzynarodowych turniejów należą już do przeszłości. Przed trzema laty bawiąc w Szwecji zapoznał się z czołowymi jej przedstawicielami, a to trójką: Lundin, — Stahlberg, — Stolz. Rozegrał więc tamże 3 mecze, z których pierwszy przynosi wielką senzację dla świata szachowego, albowiem kończy się zwycięstwem młodego Stolza. Natomiast dalsze dwa mecze z Lundinem i Stahlbergiem wygrywa Spielmann.

W swoim rewanżowem spotkaniu z tymi młodymi koryfeuszami gry królewskiej, uzyskuje wręcz odwrotne wyniki. Wygrywa ze Stolzem, a przegrywa z Lundinem i Stahlbergiem. Przechodząc do omówienia swoich niepowodzeń, wyjaśnia, że nie zła dyspozycja, czy ślepy przypadek, lub objawy znużenia i wyczerpania były przyczyną klęski, lecz tylko słabe przygotowanie teoretyczne. I te słowa prawdy wielkiego mistrza są doprawdy zastanowienia godne. Nie żyjemy już bowiem w czasach Morphyego, Anderssena, Tarrascha, ba nawet Dr. Laskera, kiedy wystarczało by młodemu adeptowi sztuki szachowej w jakimkolwiek bądź spotkaniu, podciąć skrzydła i roznieść go w puch. Składały się na to dwa czynniki, a to: erudycja szachowa i autorytet mistrza. Dziś dużo w tym

kierunku się zmieniło. By pokonać silnego amatora, posiadającego znajomość teorji, trzeba dojść aż do trzeciego stadjum gry t. j. do końcówki. Rozumie to wszystko dobrze młode pokolenie mistrzów, wstępujące w szranki turniejowe. Świetna znajomość teorji, niemalże do perfekcji posunięta, technika gry, zapał no i talent, to są atuty któremi doskonale włada. Niespodzianki w turniejach międzynarodowych, gdzie obok nazwisk zwycięzców t. j. starych mistrzów, figurują nazwiska młodych, wkrótce przestaną nas dziwić. To też by nie dać się zepchnąć przez młodą generację i utrzymać się na wysokim poziomie, trzeba i uczyć się w starszym wieku. Jest coś tragicznego w życiu mistrza szachowego, w tej jego wiecznej walce i zmaganiu się z siłą, talentem i wiekiem. Leży w tem jednak dużo nieskończonego piękna i głębi, której urok i czar tylko mistrzowi szachowemu jest znany. Nawiązując do artykułu Spielmanna, kreślącego trzy ciekawe sylwetki mistrzów szwedzkich, nie lękamy się nawet wyrazić tej śmiałej myśli, że i tron Dr. Alechina, już w niedalekiej przyszłości będzie ze strony młodego pokolenia mocno zaatakowany. Nie wierzymy by Capablance czy Nimcowiczowi, udało się w razie zrealizowania meczu z Dr. Alechinem, odebrać temu ostatniemu tytuł mistrza świata. Przyczyna jedna. Postarzeli się. Zachwiać Alechina może tylko jeden z przedstawicieli młodych. Oczywiście nastąpić to może za lat kilka, o ile panujące obecnie stosunki w świecie szachowym, ulegną radykalnej zmianie. Jeśli się zważy, nie mówiąc już o meczach o mistrzostwo świata, że od lat trzech we wszystkich większych turniejach międzynarodowych, brak było nazwisk Capablanki, Nimcowicza a wreszcie i Spielmanna, to rozumie się aż nadto dobrze, jakiego rodzaju trudności piętrzyć się będą w tym kierunku. Z pośród plejady młodych b. utalentowanych mistrzów, zwracają już dziś na siebie najczęściej uwagę świata, następujący mistrzowie, a to: Flohr, Botwinnik, Sultan-Khan, Kashdan, Pirc i Stolz. Choć młodzi, reprezentują dziś b. wysoką klasę gry. Zdaniem naszem, jeden z nich sięgnie w przyszłości po naj wyższą godność w świecie szachowym.

PARTJA Nr. 21.

Gambit Englunda.

Białe:	Czarne:
Spielmann	**Lundin**
1. d2—d4	e7—e5
2. d4×e5	Sb8—c6
3. Sg1—f3	Hd8—e7
4. Hd1—d5	—

Do tego posunięcia gambit Englunda wykazuje pewne podobieństwo do obrony budapeszteńskiej. Ostatnie posunięcie białych było w turnieju teoretycznym wymagane.

4. —	f7—f6
5. e5×f6	Sg8×f6
6. Hd5—b3	d7—d5
7. Gc1—f4	Gc8—f5!

W razie 8. H×b7, to Hb4+, 9. H×b4, S×b4, 10. Sd4, S×c2+ z dobrą grą dla czarnych.

8. e2—e3 0—0—0
9. Gf1—b5 He7—c5
10. Gb5×c6 b7×c6

Niekorzystnem byłoby 10... H×c6, z powodu 11. Sd4! i t. d.

11. Sf3—d4 Gf5—d7
12. Sb1—d2 Hc5—a5
13. Hb3—d3 c6—c5
14. Sd4—b3 Ha5—b6
15. c2—c4 Gd7—e6
16. Wa1—d1 —

Po tem posunięciu białe dostają słabą grę. O wiele lepsze było 16. 0—0—0. I nie może nastąpić 16. d×c?, gdyż 17. S×c4! wygrywa.

16. — Gf8—e7
17. Hd3—c3 d5×c4
18. Sd2×c4 Wd8×d1+
19. Ke1×d1 Hb6—a6
20. Hc3—a5 Wh8—d8+
21. Kd1—e1 Ha6—b7
22. Sb3—d2 —

Białe nie mogą grać 22. S×c5? bo G×c5 i 23... Se4! decydujące.

22. — Sf6—d5
23. Gf4—g3 Sd5—b6
24. b2—b3 Hb7×g2

Wygrywa piona z powrotem z lepszą grą.

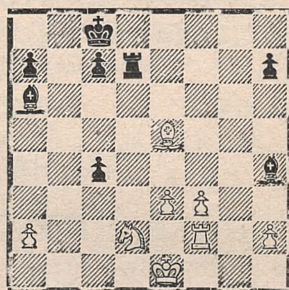
25. Wh1—f1 Hg2—b7
26. f2—f3 Sb6×c4
27. b3×c4 Wd8—d7
28. Wf1—f2? —

Przeoczenie. Białe jednak i tak miały kiepską grę.

28. — Ge6×c4!
29. Ha5—c3 —

Nie mogło nastąpić 29. S×c4, albowiem czarne dają mata w 2. posunięciach.

29. — Gc4—a6
30. Hc3×g7 Hb7—d5
31. Hg7—h8+ Ge7—d8
32. Hh8—b2 c5—c4
33. Hb2—e5 Hd5×e5
34. Gg3×e5 Gd8—h4!

Fatalny zysk tempa!

35. Ge5—g3 Gh4—e7
36. Sd2—e4 Ge7—b4+
37. Ke1—f1 c4—c3+
38. Kf1—g2 Ga6—d3
39. Gg3—e5 Gd3×e4
40. f3×e4 Wd7—d2

i białe poddały się, gdyż utrata figury po... 41... W×f2+, 31. K×f2, c2, 42. Gb2, Gd2! jest nieuchronna.

PARTJA Nr. 22.

Gambit Englunda.

Białe: Czarne:
Lundin **Stolz**

1. d4, e5, 2. d×e5, Sc6, 3. Sf3, He7, 4. Hd5, f6,

Czarne rezygnują z odbicia piona, przez h6, g5 i Gg7.

5. e×f6, Sf6, 6. Hb3, d5, 7. Sc3, d4, 8. Sb5, Gg4, 9. Gf4,

Wedle Beckera białe miały sposobność zysku drugiego piona przez 9. S×d4, S×d4

10. S×d4, 0—0—0, 11. c3. Pozycja jednakże tych byłaby po 11... c5 i Se4, mocno ścieśniona.

9... 0—0—0, 10. 0—0—0, Se4! 11. Gg3, g6! Z groźbą Gh6+ i G×f3 i Sd2+, 12. Sf×d4, Gh6+, 13. f4, S×d4, 14. W×d4, W×d4, 15. S×d4, Wd8, 16. e3, W×d4!! Z groźbą Wd1+ i mat. 17. e×d4, S×g3, 18 Ga6, S×h1, 19. H×b7+, Kd7, 20. Gb5+, Ke6, 21. g3, Sf2, 22. Hc6+, Kf7, 23. Hd5+, He6, 24. Gc4, H×d5, 25. G×d5+, Ge6! nastąpiło jeszcze kilka posunięć i białe poddały się.

Turniej armji czeskiej

W pierwszych dniach marca b. r. zakończył się w Pradze drugi turniej o mistrzostwo armji czeskiej. Tym razem walki były o wiele ciekawsze i bardziej zawzięte aniżeli w pierwszym turnieju, gdyż obsada tegorocznego turnieju była bardzo silna. Udział najsilniejszych szachistów czeskich postawił ten turniej w szereg najlepszych turnieji ostatnich miesięcy.

Pierwsze i drugie miejsce w tym turnieju podzielili ex aequo K. Hromadka i Dr. Treybal $8^1/_2$ p., III. i IV. Pokorny i Schulz 8 p., V. Rejfir 7, VI. Pelikan $6^1/_2$. Dalsze miejsca zajęli Kania, Michel, Brincil, Sladek, Dupal, Hruska.

Równocześnie odbył się także turniej główny A, w którym I. i II. miejsce podzielili Baroch i Rambousek. Trzecim był Jirousek. W turnieju głównym B. pierwsze miejsce zdobył Kühn przed Lokvenzem i Kralem.

Niżej podajemy dwie partje grane w turnieju mistrzowskim.

PARTJA Nr. 23.

Gambit hetmański.

Białe: **Pelikan** — Czarne: **ppłk. Hromadka**

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Sf3, h6, 7. Gh4. Sbd7, 8. Wc1, c6, 9. Hc2, We8, 10. a3, a6, 11. Gd3, d×c4, 12. G×c4, Sd5, 13. Gg3, Ha5, 14. 0—0, S×c3, 15. b×c3, b5, 16. Ga2, Gb7, 17. Se5, S×e5, 18. G×e5, G×a3, 19. Wa1! Hd8, 20. Gb1, f6, 21. Hh7+, Kf8, 22. Gg6 i czarne podały.

PARTJA Nr. 24.

Sycylijska.

Białe: **Dr. Treybal** — Czarne: **ppłk. Hromadka**

1. e4, c5, 2. Sf3, Sf6, 3. e5, Sd5, 4. Sc3, e6, 5. S×d5! [1]) e×d5, 6. d4, d6, 7. Gb5+, Gd7, 8. G×d7+, H×d7, 9. 0—0, Sc6, 10. e×d6, G×d6, 11. We1+, Se7, 12. d×c5, G×c5, 13. Ge3, Gd6, 14. Hd3, 0—0, 15. Wad1, b5 16. Gd4, Wac8, 17. Ge5, a6, 18. G×d6, H×d6, 19. We2, Sg6, 20. g3, Hf6, 21. c3, Wfd8, 22. Wde1, h6, 23. a3,

Wb8[2]), 24. Sd4, Sf8, 25. Hf5!, Wb6[3]), 26. We8, H×f5, 27. S×f5, Wbb8, 28. Se7+, Kh7, 29. W×d8, W×d8, 30. Wd1, We8, 31. S×d5, We2, 32. Sc7, W×b2, 33. S×a6, Se6, 34. h4, Wa2, 35. Wd5, W×a3, 36. Sc5, W×c3, 37. S×e6, f×e6, 38. W×b5, Kg6, 39. Kg2, Kf6, 40. Wa5, remis.

UWAGI:

1) To posunięcie izoluje czarnego piona d5, umożliwiając białym skuteczny atak na ten słaby punkt. Uproszczenie pozycji przez wymianę figur wzmacnia ten atak.

2) Czarne starają się przełamać na skrzydle hetmana, białe jednak z łatwością paraliżują ten wysiłek swoim najbliższem posunięciem. Dlatego chcą czarne przeprowadzić skoczka przez d7, i c5 na e4.

3) Trudna sytuacja, gdyż białe grożą zajęciem siódmej linji. Po wymianie hetmanów byłoby 26... Se6 nie możliwe, bo po 27. Se7+ i c6, białe zdobywają jakość.

Włochy w żałobie.

Z końcem lutego zmarł w Medjolanie znany mistrz włoski Giusseppe Padulli w 36. roku życia. Jego pierwszym sukcesem był wynik turnieju w 1926. r., gdzie zajął II. miejsce w odstępie 1/2 punktu za Sacconim, jednak przed Rossellim, Monticellim, Seitzem, Patayem, Hellemanem, Singerem i innymi. W turnieju w 1931. zajął IV. miejsce bijąc ex-mistrza Rosselliego w pięknej partji, którą niżej podajemy.

PARTJA Nr. 25.

Nieprzyjęty gambit hetmański.

Białe:	Czarne:
Padulli	**Roselli**

1. d4, Sf6 2. c4, e6 3 Sf3, d5 4 Gg5 Sbd7; 5. e3;Ge7; 6. Sc3; 0—0; 7. Hc2; Se4?; 8. G×e7; H×e7; 9. c×d5; [9. S×e4; d×e4; 10. H×e4; Hb4+; i t. d.]; 9... S×c3; 10. H×c3; Sf6; [jeżeli 10... e×d5; 11. H×c7; i t. d.]; 11. d×e6; G×e6; 12. Gd3; Gd5; 13. 0—0; G×f3; 14. g×f3; Wad8; 15. Wacl; Sd5; 16. Hc5; Wd6! [z groźbą 17... S×e3; 18. f×e3; H×e3+; i 17... Hh4; a następnie 18.,. Wh6]; 17. Ge4!; Hg5+ [jeżeli Hh4; to 18. G×d5! i t. d.]; 18. Kh1; Hh5; 19. Wg1; Wh6; 20. Wg2; Wc6!; 21. W×g7+!! K×g7; 22. Wg1+; Wg6; 23. H×d5; H×d5; 24. G×d5; f5, 25. f4; Wf6; [więcej szans dawało 25... W×g1+; 26. K×g1; c6; 27. Gc4; Wf6; i t. d,]; 26. Wg3; Wb6; 27. b3; Wa6; 28. a4; Wb6; 29. Kg2; Kf6; 30. f3; Ke7; 31. Wg5; Wb4; 32. Kf2; W×g5; 33. f×g5; f4; 34. e×f4; W×d4; 35. G×b7; Wd3; 36. Ge4; W×b3; 37. G×h7; Wb4; 38. f5! W×a4; 39. f6+; Kf7; 40. Ge4; a5; 41. Ke3; Wb4; 42. h4; a4; 43. Gd5; Kg6; 44. f4;! a3; 45. Ge6; Kh5; 46. Gf7+; Kg4; 47. g6; W×f4; 48. g7 i czarne poddają się.

Rozmaitości

Alechin boi się porwania.

W powrocie z Japonji, dokąd przybył na zaproszenie szachistów japońskich, mistrz świata Dr. Alechin zawitał w lutym do Szanghaju. Już na pokładzie okrętu okrążyli Alechina dziennikarze zadając mu tysiące pytań, na które mistrz świata chętnie odpowiadał. „Chciałbym bardzo odwiedzić Charbin, mówił Alechin i myślałem, że tam wstąpię. Już jednak w Ameryce ostrzeżono mnie, że w Charbinie porwania ludzi przez rozmaite bandy, są na porządku dziennym. Do Ameryki pojadę w lecie jeszcze raz a mianowicie na wystawę światową w Chicago, gdyż przyrzekłem, że będę tam grał. Na Dalekim Wschodzie jestem poraz pierwszy w życiu, a marzyłem o tem od dawna. Bardzo mnie interesuje gra w szachy na Wschodzie, która się bardzo różni od ogólnie przyjętego sposobu gry. W świecie szachowym ciekawe daje się zauważyć zjawisko, a mianowicie zainteresowanie „grą królewską“ wśród kobiet. We wszystkich niemal państwach Europy powstają kluby kobiece, które rozgrywają między sobą zawody i mają swoje mistrzynie. A jednak większośc silnych

---

Prof. St. Górawski.

Echa lat minionych

Dziś w wieku radja, rumby, chłopczycy, stratosfery, w wieku gdy dzieci z talją kart brydżowych się rodzą, w wieku królowania I. d4, Sf6... lub I. e4, Sf6, interesujący siłą kontrastu będzie wypad w zamierzchłą epokę kamienia łupanego, mamutów i... gambitu Evansa. — Każdy „osesek“, każdy nieledwie embrion szachowy, zna partję: „Adolf Anderssen — Jean Dufresne“ — ochrzczoną przez Wilhelma Steinitza na „Immergrün“. W partji tej zaklęty na wieki genjusz Anderssena. Partję tę można znaleźć w poczciwym „Portiusie“ str. 200, w. 10. — lub w podr. „Kleines Lehrbuch des Schachspiels”. J. Dufresne'a. 6. wyd. str. 98. Anderssen zamatował w tej partji swego przeciwnika w 24. ciągu i pokolenia całe szachistów uczyły się tej partji napamięć i poiły się jej czarem. Nie byłoby w tem zresztą nic dziwnego. Senzacja jednak tkwi gdzieindziej. Wielka burza wojenna rzuciła niejakiego S. N. Andersa (nomen omen!) z Wrocławia (tam urodził się także Adolf Anderssen) w r. 1917 do Stanisławowa. Tu zetknął się z Aleksandrem Wagnerem (teorja zawdzięcza mu gambit szwajcarski, obronę polską I. d4, b5; gambit lwowski i t. d.) gdyż wiadomo, że szachiści zawsze się odnajdują.

szachistek gra w klubach męskich, a niektóre z nich osiągają wcale dobre wyniki. Z rosyjskich szachistek najsilniejszą jest we Francji a prawdopodobnie i w całej Europie p. Szwarcmanowa, i trzynastoletnia Tanja Kaplanówna, która może się poszczycić tem, że już dwukrotnie w spotkaniu ze mną osiągnęła remis; pierwszy raz wystąpiła samodzielnie, drugim razem jako kapitan drużyny młodzieży rosyjskiej."

Pierwszego dnia po przybyciu do Szanghaju Alechin uczestniczył w bankiecie, urządzonym na jego cześć przez miejscowy klub szachowy Rotara, potem zaś był gościem emigracji rosyjskiej.

Ciężki zawód mistrza szachowego.

Znany czeski mistrz, S. Flohr, w pewnym interwiewie udzielonym przez niego w Amsterdamie, m. i. oświadczył, że nastały b. ciężkie czasy dla mistrzów szachowych. Nawet najtęższe jednostki szachowe znajdują się dziś w smutnem położeniu.

Nie jest to wcale dziwne, że przy obecnem gospodarczem przesileniu i ogólnem bezrobociu, również i mistrzowie szachowi muszą ciężko walczyć o chleb codzienny. Ilość przyjaciół i mecenasów szachowych na świecie jest znikoma, tem samem fundusze stojące tymże do dyspozycji, są zbyt

---

Przyszło 7. września 1917 r. do partji. Ciąg po ciągu powtórzyli obaj partnerzy dokładnie 18 posunięć (ośmnaście!) z „Immergrün". Obaj umieli widocznie tę partję napamięć. Po 19. ciągu powtórzył S. N. Anders według klasycznego pierwowzoru 19. Wa-d1, oczekując 19... Hf3, aby zamatować przeciwnika w 5-ciu posunięciach. Spokojny o los partji odszedł na chwilę, a wróciwszy rzekł do partnera: „Proszę więc zrobić wreszcie 19... Hf3, bo innej rady niema!" Na to palce „Czarnego" chwyciły zamiast hetmana h5 — wieżę g8 i 19... Wg2+. Biały zdębiał! Gdy nareszcie odzyskał przytomność, potoczyła się partja dalej: 20. K:g2, Se5; 21. H:d7+, K:d7, 22. Gg6+, Ke6, 23. G:h5, Wg8+, 24. Kh3, Sg6, 25. Gg4+, K:f6, 26. S:e5, G:f2, 27. Sd7+, Kg7, 28. Gc1.

W tem miejscu partję przerwano i obaj partnerzy zdeponowali po 100 K. nagrody: S. N. Anders, dla tego kto udowodni, że po 19... Wg2+ białe mogły wygrać partję, a Aleksander Wagner za udowodnienie remis. Przyznanie nagród 6. VII. 1918.

Niewiadomo mi, jak się sprawa zakończyła. Partję tę wydrukowano w „Deutsches Wochenschach" 1917 r. str. 249. z uwagami A. Wagnera. Jest to swego rodzaju „curiosum szachowe", dające wiele do myślenia.

Warto pokusić się o rozwiązanie tego trudnego problemu, mającego zasadnicze znaczenie dla teorji.

szczupłe, by można było organizować jakowe imprezy szachowe.

Ten stan rzeczy jest dla mistrzów katastrofalny.

Lecz i w czasach gospodarczo zdrowszych, istniała zaledwie garstka mistrzów, która grą w szachy ugruntowała sobie byt. Odnosi się to przedewszystkiem do Niemiec. Nawet Dr. E. Lasker, mistrz świata, w czasach przedwojennych opuścił Niemcy, przebywając długie lata zagranicą. Jest lekkomyślnością, nie do przebaczenia, gdy w takich warunkach znajdują się coraz to inni młodzi ludzie, którzy obierają szachy jako cel życia, budując na tychże swą egzystencję, bez przygotowania sobie innego zawodu.

Wszystkim tym niechaj los pożałowania godny, wielkiego Rubinsteina, służy za przestrogę. Ten, bezsprzecznie jeden z pierwszych mistrzów świata, żyje w nędzy. Oile faktycznie istnieje czas, kiedy mistrz szachowy doznaje dobrobytu, to zdaje się, że jest to tylko chwila i pewnego dnia wraca rozczarowanie.

Gra w szachy dla przyjemności, jest ochotą, jako zawód staje się męką.

Wieczór Czigorina w Paryżu.

Z okazji 25-lecia śmierci wielkiego mistrza Czigorina odbył się tu dnia 25. lutego b. r. wieczór poświęcony jego pamięci. Obecność Dra E. Laskera nadała temu zebraniu charakter szczególnej uroczystości. Bernstein, Snosko - Borowski, Tartakower, Lasker i wszyscy inni mowcy, którzy znali Czigorina osobiście, podkreślali szlachetność, prawość i nieskazitelność charakteru zmarłego Mistrza. Dr. Tartakower w swej analizie dzieł Czigorina wykazał, że idee jego współczesnych są już przestarzałe i wyszły z mody, podczas gdy niektóre z koncepcji Czigorina znalazły pełne uznanie i w naszych czasach.

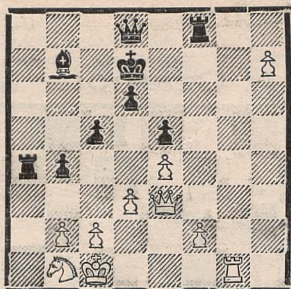
Niżej podana partja, jedna z najlepszych Czigorina, służyła jako przykład w wywodach Dra Tartakowera.

PARTJA Nr. 26.

Hiszpańska.
grana 2. stycznia 1896.
w Petersburgu.

Białe: Czarne:
Czigorin **Pillsbury**

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, g6 (a), 4. Sc3, Gg7, 5. d3, Sge7, 6. Gg5, f6, 7. Ge3, a6, 8. Ga4, b5, 9. Gb3, Sa5, 10. Hd2 b), S×b3, 11. a×b3, Gb7, 12. Gh6, 0—0, 13. h4, d6, 14. 0—0—0, c5, 15. g4, b4, 16. Sb1, a5, 17. Wdg1, a4, 18. b×a4, W×a4, 19. He3, Sc6, 20. G×g7, K×g7, 21. g5, Sd4, 22. h5 (c), S×f3, 23. h×g6 ! ! S×g1 (d) 24. g×f6, K×f6, 25. g×h7 (e), Ke6, 26. W×g1, Kd7,

27. Hh3+, Kc6, 28. He6, Wa8, 29. Wg7, Kb6, 30. Sa3! Ga6 (f), 31. Wd7, H×d7, 32. H×d7, Wad8, 33. Hg7, b×a3, 34. b×a3, c4, 35. d4, W×f2, 36. h8H, W×h8, 37. H×h8, Wf1+, 38. Kb2, e×d4, 39. H×d4+ i czarne poddają.

Uwagi:

a) Zwykła obrona Pillsbury'go. Najczęściej gra się obecnie 3... a6, a także i 3... Sd4 ma swoich zwolenników. Alechin jednak w Karlsbadzie 1923 grał 3... g6 przeciw Tarraszowi z dobrym wynikiem.

b) Przygotowując 0—0—0 i wymianę czarnego gońca, wymiana ta osłabia bardzo pozycję czarnego króla. Idea tej wymiany gońców jest zupełnie nowoczesna.

c) Piękna i głęboka kombinacja. Białe ofiarują dwie figury. Bicie skoczka byłoby dla czarnych korzystne z powodu otwarcia linji „C" i groźby b4—b3.

d) Jeżeli 23... S×g5, 24. W×h7+, S×h7, 25. g×h7+ Kf7, 26. Hh6 z wygraną po Wg7; jeżeli 23... g×h5, to 24. H×f3.

e) Ten pion i rozbita pozycja czarnego króla kompenzują ofiarę wieży.

f) To posunięcie powoduje utratę hetmana, lepiej było 30... Wf6.

PARTJA Nr. 27.

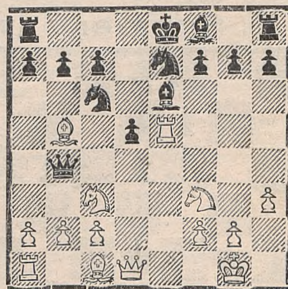
Szkocka.

Białe: Czarne:

Chambers **Mac Donald**

Niżej podajemy partję przegraną przez wielkiego polityka, w którego rękach spoczywają obecnie losy Imperjum brytyjskiego. Partja ta była graną w w Lossiemouth w roku 1891. Wtenczas Mac Donald był tylko skromnym nauczycielem w Szkocji.

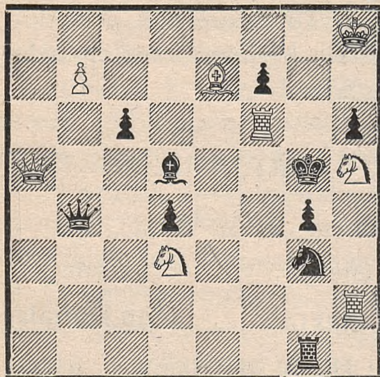
1. e2 — e4; e7 — e5; 2. Sf3; Sc6; 3. d4; e×d4; 4. S×d4; Hh4; 5. Sf3; H×e4+ 6. Ge2; d5; 7. 0—0; Ge6; 8. Sc3; Hf5; 9. Gb5; Hh5; 10. We1; Sge7; 11. We5; Hg4; 12.

h3; Hb4; 13. Gg5; f6; 14. W×e6; f×g5; 15. H×d5: H×b2; 16. Wd1; H×c3; 17. S×g5; H×c2; 18. Hd7 mat.

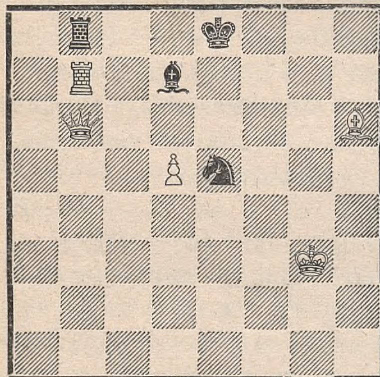
Zadania oryginalne

34. F. Janovcic Rumunja

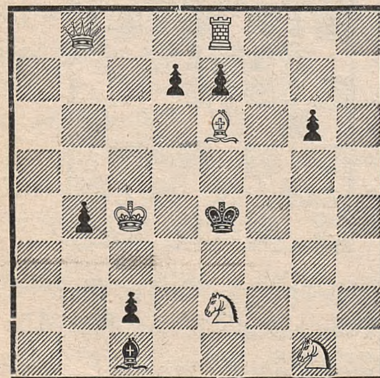
Mat w 2 posunięciach.

35. I. Cumpe Czechosłowacja

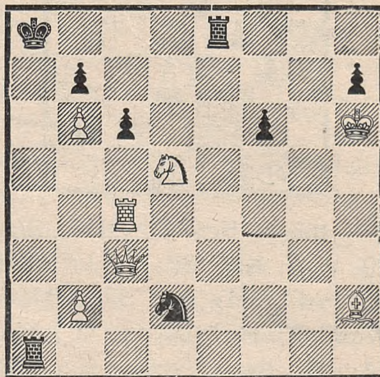
Mat w 2 posunięciach.

36. L. Schmer Lwów

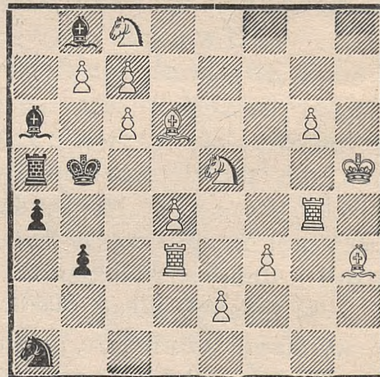
Mat w 2 posunięciach.

37. A. Czarnota Gniezno

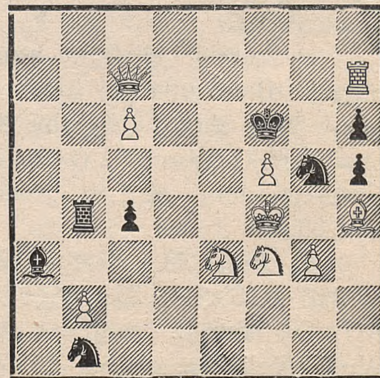
Mat w 3 posunięciach.

38. I. Lindner Stanisławów

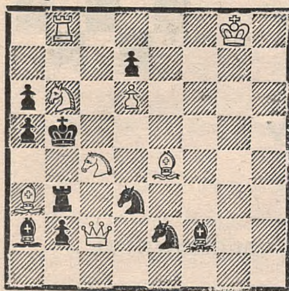
Mat w 3 posunięciach.

39. R. Svoboda Praga

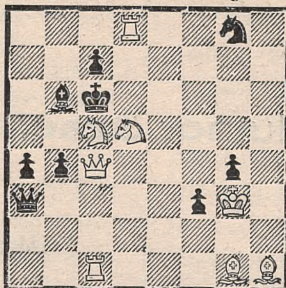
Samomat w 2 posunięciach.

40. O. Stocchi Włochy
1 nagr. L'Italia Scacchistica 1932

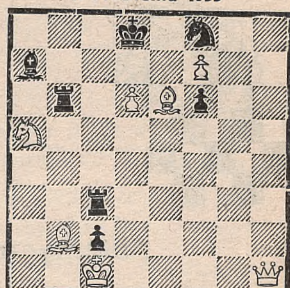
Mat w 2 posunięciach.

41. C. Mansfield Anglja
I. nagr. British Chess Mag 1932

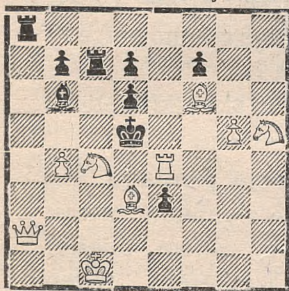
Mat w 2 posunięciach.

42. A. Haasis Freiburg
II Problema 1933

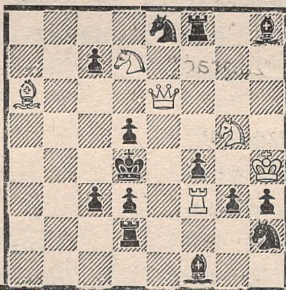
Mat w 2 posunięciach.

43. J. Eddy Bristol
Els Escacs a Catalunya 1933

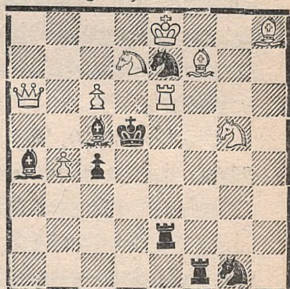
Mat w 2 posunięciach.

44. Z. Marjenstrass Polska
I. nagr. Warsz. Koła Probl 1932

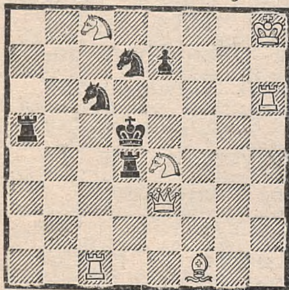
Mat w 2 posunięciach.

45. M. Wróbel Warszawa
III. nagr. Ajan Sana 1932

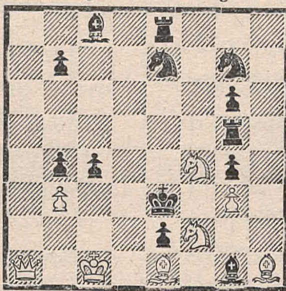
Mat w 2 posunięciach

46. M. Pfeiffer Poznań
V-VII nagr. Settimana Enig 1931

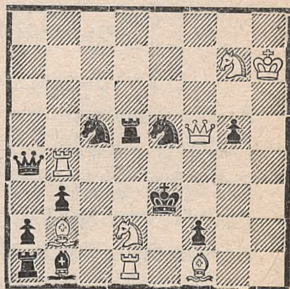
Mat w 2 posunięciach.

47. Tuhan-Baranowski
V-VII, nagr. Settim. Enig. 1931

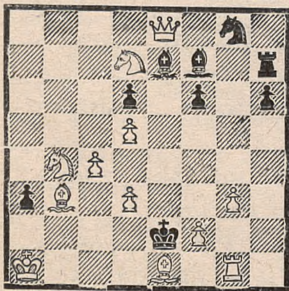
Mat w 2 posunięciach.

Baranowski i Goldstein
2. wzm. zaszcz. Weenink mem

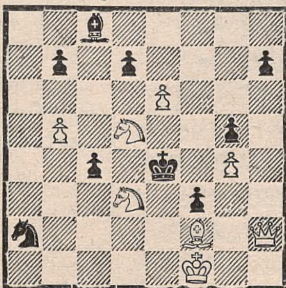
Mat w 2 posunięciach.

49. M. Wróbel Warszawa
III. nagr. L'Italia Scacc. 1932

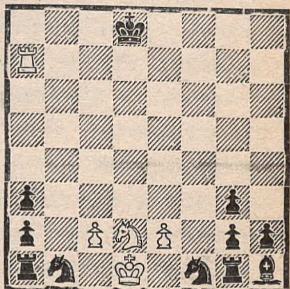
Mat w 3 posunięciach.

50. Weinheimer Wiedeń.
Hietzinger Nachrichten

Mat w 3 posunięciach,

51. W. Bahr Gottenheim
II. Problema 1933

Samomat w 3 posunięciach.

Humor Szachisty

Autentyczne.

W kawiarni przystępuje pewien obcy człowiek do nieznajomego mu mistrza zawodowego i zapytuje go, czy nie zechciałby tenże z nim zagrać w szachy.

„Owszem, ale uprzedzam pana, że nie jestem amatorem...“ powiedział mistrz. Na to tamten: „Ależ nic nie szkodzi, — ja też nie jestem silnym graczem.

Zuchwałość.

Dwaj panowie L. i E. siedzą w kawiarni przy szachach. Grają o stawkę: 50 gr. partja. Po kilku godzinach gry wstają. Pan E. ma zapłacić za 3 partje. Szuka po wszystkich kieszeniach, robi zafrasowaną minę, wreszcie się usprawiedliwia: „Niech pan wybaczy, przypadkowo nie mam przy sobie pieniędzy“. Na to pan L. z największem oburzeniem: „Co za bezczelność! Jak pan śmie przychodzić do kawiarni bez grosza w kieszeni i w dodatku grać w szachy o stawkę! I czem ja teraz zapłacę piwo?!“

Łóżko — szachownica.

— Wie pan, że w hotelu w którym wczoraj nocowałem są poduszki i łóżka, które zupełnie przypominają szachownicę?!

— Jakto?

— Są tam skoczki i gońce!

I to czasem pomaga.

W czasie słynnego meczu o mistrzostwo świata między Steinitzem a Laskerem, jeden z wielbicieli ofiarował Laskerowi w prezencie pudełko grubych cygar. Po meczu rozentuzjazmowany ofiarodawca gorąco gratulował nowemu mistrzowi świata i zapytał go, czy i te cygara przyczyniły się do wygrania przez niego meczu.

— Ależ oczywiście! — odpowiedział Lasker, — częstowałem niemi Steinitza, sam zaś paliłem inne!

Też talent.

„Mój syn chce koniecznie zostać zawodowym mistrzem szachowym“.

— A czy ma jakie uzdolnienie w tym kierunku?

— Oczywiście! Potrafi przecież trzy dni z rzędu nic nie jeść!

Bibljografja

H. Weenink. Dawid Przepiórka. A master of strategy. A collection of his chess problems arranged and discussed. Amsterdam: Swetsen en Zeitlinger 1932. Cena zł. 12.

Już w roku 1930 zajął się znakomity holenderski kompozytor twórczością największego polskiego kompozytora D. Przepiórki zbierając i kompletując prace tegoż z serdecznem oddaniem. Bolesne jest to, że z chwilą ukazania się tego wartościowego i pięknego dzieła, autor tegoż już nie żył. Książka obejmuje prace od r. 1896—1930. i wykazuje pewne śmiałe koncepcje mistrza Przepiórki z któremi tenże do ideji i kierunków szkoły klasycznej podchodził, by wkrótce po opanowaniu tychże i przekształceniu, stworzyć swój własny styl i odrębny charakter. Rzadko kiedy spotyka się u kompozytora tyle zalet, co u Przepiórki. Konstrukcyjną zwartość, logikę i piękno. Ciekawy jest fakt, że Przepiórka od kompozycji przeszedł do gry praktycznej i również na tem polu uzyskał sławę znakomitego mistrza. Dr. Jobst uważa, że początkowo Przepiórka tworzył w duchu szkoły czeskiej, a następnie dostał się pod stały wpływ szkoły niemieckiej. Zupełnie nie zgadzamy się z tem zdaniem. Być może, że w początkach ulegał pewnym wpływom, w latach dojrzałych, kroczył już jednak swą drogą, zgoła odmienną aniżeli szkoła niemiecka. Silna indywidualność Przepiórki, jego styl, i idee znalazły posłuch i wdzięczne pole pracy w odrodzonej Polsce. Awangarda młodych, zdolnych kompozytorów w kraju urosła na szerokich barkach Przepiórki i wzorując się na tymże, zaznacza już dziś swój odrębny i specyficzny charakter na arenie międzynarodowej. Ojcem duchowym więc nowoczesnej polskiej szkoły zadaniowej jest Przepiórka.

Dzieło Weeninka zawiera zbiór wprost cudownych i głębokich zadań, które pod względem formy i treści stoją na niedoścignionym poziomie. Polecamy je gorąco wszystkim zadaniowcom i miłośnikom sztuki szachowej.

Dr. S. Tartakower. Führende Meister. Nakł. „Wiener Schachz.“ Cena M. 2.

Pod powyższym tytułem ukazała się ostatnio książka Dr. Tartakowera, najznakomitszego teoretyka doby obecnej. Ciekawe ujęcie zadania, przedstawienia czytelnikowi dwu kierunków, nurtujących współczesnie życie szachowe, osiąga zamierzony skutek. Tartakower w plastyczny sposób przedstawia nam dwie kategorje, a raczej szkoły mistrzowskie. Jedną określa mianem „plejady Laskerowskej“

powstałej w latach 1860—80, drugą mniej dobitnie zowie „plejadą Capablanki“, której czas powstania określa między 1880—1900. Tej drugiej przypisuje również pojęcie „Neuromantyczna Szkoła“. Tartakower zajmująco i trafnie kreśli sylwetki 23 mistrzów, dołączając do każdego szkicu biograficznego jedną partję, charakteryzującą najlepiej styl i szkołę danego mistrza. Każdego miłośnika szachów powinna książka ta zainteresować. W razie przychylnego przyjęcia w kołach szachowych, Dr. Tartakower zapowiada ukazanie się drugiego tomu, poświęconemu młodej generacji mistrzowskiej.

Perjodyczne pisma

„*Świat Szachowy*”. Red. Przepiórka. Warszawa, ul. Wierzbowa 8. Polska.
„*Wiener Schachzeitung*“. Red. Becker, Wiedeń, Wiedner Hauptstr. Austrja.
„*Magyar Sakkvilag*“. Red. Toth. Kecsekemet. Węgry.
„*Il Problema*“. Red. Dr. G. Cristoffanini, Via Gallata, 33. Genova, Włochy.
„*Els Escacs a Catalunya*“. Barcelona. Hiszpanja.
„*Schackvärlden*“. Red. Berndtsson. Göteborg I. Szwecja.
„*The Chess World*“. Red. Koltanowski, Borgehout, Antwerpia. Belgja.
„*Śahovski Glasnik*“. Red. K. Rozic, Zagreb, Ilica 36/I. Jugosławia.
„*Schachverlag Hans Hedevigs Nachfolger*“. Lipsk C1. Niemcy.

Mecz Danja — Polska

Dawno już kompozycja polska nie przeżywała tak pracowitego okresu jak obecnie; złożył się na to zarówno cały szereg konkursów międzynarodowych (Świat Szachowy, Chwila, Dzień Polski, konkurs pamięci Sypniewskiego) jak i turniejów rozwiązaniowych. W ruchu tym dużą rolę odgrywa Warszawskie Koło Problemistów, które ostatnio zaaranżowało mecz między Danją i Polską. Każdy związek wystawił drużynę, składającą się z 8 reprezentantów; zestawiono następujące pary: 1. Larsen-Wróbel 2. Hanneman-Tuhan-Baranowski 3. Tuxen-Wolański, 4. Madsen-Pfeiffer 5. Poul Hage-Marjenstrass 6. Prytz-Fux 7. Löw-Tytor 8. Lauritzen-Goldstein. Każdy z kompozytorów układa po 4 dwuchodówki na zadane tematy. Zdobycie większej ilości punktów decyduje o zwycięstwie. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi prawdopodobnie z końcem kwietnia, poczem Warsz. Koło Problemistów wyda broszurę, omawiającą mecz wraz ze wszystkiemi zadaniami. Cena broszury w prenumeracie zł. 1.50. Wpłacać można na konto skarbnika Koła, Z. Marjenstrassa, P.K.O. Nr. 25.085.

Wiadomości ze świata

Berno. Odbył się tu mały turniej mistrzowski, w którym Flohr uczestniczył. Turniej zakończył się zwycięstwem Dr. Nägeliego 4½, przed Flohrem 3½. Następne miejsca zajęli Gygli i Hans Johner po 2p.

Mecz Flohr—Grob, jaki tu miał miejsce, wygrywa Flohr +4 —1, =1.

Wrocław. Zmarł tu Herman v. Gottschall w 71. r. życia. Gottschall był nietylko mistrzem ale uchodził również za znakomitego kompozytora. Zmarły był synem poety Rudolfa von Gottschalla.

Australja. Rezultat mistrzowskiego turnieju: Koshnitzky 11, Crovl i Winer 10, Shoebridge 9, Grenfield, Purdy i Vaughan 8, Watson 7.

Danja. W swoim tournee po kraju rozegrał mistrz Nimcowicz 245 partji, z wynikiem +206, —11, =28. W Aarkus na 10 konsultacyjnych gier, z bardzo dobrą obsadą, wygrywa 5½:4½.

Brazylja. Turniej o mistrzostwo kraju zdobywa Berger 7½ przed Fonsecą 6½ i Burlamaqui 6 p.

Berlin. Mecz telegraficzny Berlin—Hamburg, zakończył się zwycięstwem Hamburga 6½:5½.

Edenburg. Mistrzostwo Szkocji zdobył po raz wtóry Fairhurst, wygrywając wszystkie partje. Mistrzostwo pań zdobyła p. Tomson.

Holandja. Mistrz Euwe zamierza na pewien czas porzucić szachy. Pożegna się on z niemi w czasie świąt Wielkanocnych, kiedy to jest projektowany jego mecz z Spielmannem.

Buenos Aires. Mistrzostwo Argentyny zdobył Pleci zostawiając za sobą Graua, Bolboczana i Fenolio.

Rio-de-Janeiro. Tytuł mistrza narodowego zdobył Berger, drugim był ex-mistrz Brazylji, Suza—Mendez.

Wiadomości krajowe

Przemyśl. Staraniem Związku Strzeleckiego odbył się w czasie od 22. stycznia do 21. lutego 1933. turniej szachowy o mistrzostwo miasta na rok 1933. z następującym wynikiem: I.-II. M. Spitz i I. Silbermann, Korcela III, Radwański IV, Pociej V, Spatz VI, Schleck VII.

Białystok. Białystocki Klub Szachowy na czele którego stoi Zarząd w osobach pp. Brilla, Lerbera i Dereszyńskiego, Gutkowskiego, Rozensteina, Fuksmana i Warhaftiga, wykazuje ostatnio żywą działalność w dziedzinie gry królewskiej. Pod protektoratem Prezesa klubu p. Brilla, urządzono tu turniej o mistrzostwo miasta na rok 1933. Kierownikami turnieju byli pp: Sokolski, Fuksman i Wisznia. Turniej trwał od 15. lutego do dnia 6. marca. Mistrzostwo Białegostoku zdobył p. Oljan

a 9. przed p. Wisznią 7p. Dalsze miejsca zajęli pp. Barin, Zabłudowski, Marelin, Sokolski, Babkes, Wilczyński, L. Barin, Pużański i Gliksberg.

Poznań. W dniu 5. bm. odbyły się tu rozgrywki szachowe między Łazarskim Klubem Szachistów klasy „B" i „C", a Sekcją Szachową Polskiego Monopolu Tytoniowego w Poznaniu, zakończone wynikiem 6:4 dla Łazarskiego Klubu Szachistów. Kierownictwo powyższej imprezy objęli pp. Jadłowski i Dymarski. W dniu 12. bm. rozegrał Łazarski Klub Szachistów mecza z Kółkiem Szachowem Tow. Uczniów Handlowych, który również zakończył się zwycięstwem Ł. K. S. w stosunku 5:2. Kierownikiem turnieju był p. Dymarski.

Drohobycz. Najstarszą organizacją szachową w Drohobyczu, jest sekcja szachowa przy U. T. S. „Pidhirja", założona w 1925 r. Drugim ośrodkiem gry jest U. T. „Robitnycza Hromada", następnie posiadają sekcje szachowe Ż. K. S. „Stern-Gwiazda" i Ż. T. G. Betar. Niedawno odbył się tu cały szereg spotkań międzyklubowych. „Stern-Gwiazda" bije „Robitnyczą Hromadę" $10^1|_2:5^1|_2$. Mecz rewanżowy 8:8. „Betar wygrywa z „Stern-Gwiazdą", $8^1|_2:7^1|_2$ i $15^1|_2:4^1|_2$. „Pidhirja"—„Stern-Gwiazda" $11^1|_2:8^1|_2$ dla „Pidhirji". Rewanż 13:7 dla „Pidhirji". W klasie B, „Pidhirja"—„Gwiazda" 16:4 dla Pidhirji. Mistrzostwo indywidualne „Pidhirji" dzierży od r. 1926—32 p. Nestor Kaszuba.

Warszawa. Zakończyły się tu rozgrywki drużynowe. Jak było do przewidzenia I. miejsce zdobyło Warszawskie Tow. Zwolenników gry szachowej, osiągając 55 p. Na drugie miejsce wysunął się klub „Rembertów", uzyskując $48^1/_2$ p. Dalsze miejsca zajęły: Min. Rolnictwa i Sąd Okręgowy po $43^1/_2$, Philips $33^1/_2$, P. K. O. 33. Monopol Tytoniowy 32, P. Z. L. „Pustelnik" i Tramwaje usadowiły się na ostatnich miejscach. Odpadły zdecydowanie Bank Polski 18, oraz Miłośnianka $16^1|_2$ p.

Mistrz Łowcki dał tu ostatnio pokaz gry jednoczesnej (: simultan :) na 44 szachownicach co stanowi rekord warszawski. Wynik seansu (+23—8=13.) niezły.

Po raz irzeci zdobył p. Walfisz puhar wędrowny w turnieju o mistrzostwo sekcji szachowej Phillipsa z 10 p. II. Lepecki $7^1|_2$ III. Hantower. Wobec czego puhar przechodzi na własność p. Walfisza.

Lwów. Turniej o mistrzostwo Lwowskiego Klubu Szachistów zakończył się zasłużonem zwycięstwem Inż. O. Piotrowskiego, seniora szachistów Lwowa. Wynik: Inż. Piotrowski $12^1|_2$ p., Kmietowicz $11^1/_2$, Gerstenfeld $10^1/_2$. Dalsze miejsca: Madfes, Pulkrabek, Teodorowicz i Düll.

Turniej o mistrzostwo klubu Towarzystwa Ukraińskich Szachistów jest w pełnym toku. W turnieju bierze udział 12 graczy. Obsada turnieju b. silna. Po piątej rundzie, prowadzą red. S. Popiel i M. Turjańskij po 5 p. oraz pp.: L. Turkiewicz i Szewczuk bez przegranej.

Skrzynka pocztowa

A. Czarnota, Gniezno. Jednodniówki z okazji dziesięciolecia Gniezn Klubu Szachistów w liście nie było. Z anegdot szachowych skorzystamy. Zadania poprawne.

F. Obarski, Gniezno. Umieścimy w Nr. 4.

N. Schächter. Młynowce. Zadania otrzymaliśmy. Z 2# oraz z samomatu pomocniczego nie skorzystamy, natomiast S#3 ogłosimy w następnym numerze.

J. Dymarski, Poznań. Prosimy o systematyczne przysyłanie wiadomości, partji etc. „Szachistę“ wysłaliśmy.

Klub Szachowy, Białystok. Przyjmujemy do wiadomości treść listu z dnia 24|III. Komunikat ogłaszamy w bież. numerze.

M. Ferens, Jędrzejów. Ma Pan rację. Zadanie poprawne. Ogłosimy w Nr. 4. Za adresy dziękujemy.

Warszawskie Koło Problemistów. Komunikat nadesłany umieściliśmy. Stały kontakt z Panami b. pożądany.

M. Spitz, Przemyśl. Przesłaliśmy pod wskazany adres. Prosimy nam przysłać kilka partyj z turnieju.

Rudolf Svoboda, Praga. Otrzymaliśmy. B. dziękujemy. Rezerwujemy dla Pana stałe miejsce w naszym dziale zadaniowym.

I. Soukup, Praga. Wollen Sie Anteil nehmen in unserem Lösungwettbewerb? Bis nun haben wir nur Nebenlösungen erhalten. Wir bitten um einige originale Beiträge.

S. Mauer, Lie'ge. Dotychczas nic nie wpłynęło.

Kółko Szachistów, Tłumacz. Doręczono nam list z rozwiązaniami zadań, jednak bez należytości w znaczkach.

J. Kleinberg, Kraków. Do odcyfrowania Pańskich rozwiązań, potrzebny jest Redakcji: 1) specjalista, 2) mikroskop. W przyszłości odrzucimy.

W. Wesołowski, Gniezno. List otrzymaliśmy, zadania zbadamy. Do konkursu zaliczamy Panu 33 p. — Fux. 1. Ge6! nie Gc4!

W. Musiałowski, Warszawa. W skrzynce pocztowej Nr. 2, znajdzie Pan wyjaśnienie, na zadane pytania. Są tam sprostowania omyłek. Za zadanie 15 zaliczamy Panu 2p. Co do maximum punktów zadania L. 4. zaliczamy tylko 3p, a nie 6p. jak mylnie wydrukowano.

M. Dobreńko, Sokółka. Obowiązuje data stemplowa.

I. Koffler, Lwów. B. słabe. Nie nadaje się.

TABELA UCZESTNIKÓW KONKURSU:

Stan turnieju po nadesłaniu dodatkowego rozwiązania zadań L. 12 i L. 15. — jest następujący:

Inż. Piotrowski 43 p, Hoszowskyj 41 p, Dobreńko 35 p, Wesołowski 33 p, Musiałowski 37, Ferens 31, Hippius 35, Süssmann 30, Worobeć 30, Schmer 34, Mandel 28, Kleinberg 27, Kółko Szach. Tłumacz 25, Obarski 35, Drykier 14, Koffler 10 i Jersawetz 10.

Redaktor odpowiedzialny: Henryk Friedman.